

**Bài của Chủ Tịch
Dieter F. Uchtdorf**
Đệ Nhị Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Tín Hữu trong Mọi Mùa

Tôi có những kỷ niệm thời thơ ấu về một phần của thế giới là nơi tượng trưng cho vẻ tuyệt mỹ của mỗi mùa thay đổi trong năm. Mỗi tháng trôi qua đều vinh quang và tuyệt vời. Trong một ngày mùa đông lý tưởng, lớp tuyết mới bao phủ những ngọn núi và những con đường thành phố. Mùa xuân mang mưa đến làm sạch không gian và cây lá đơm bông. Ánh nắng rực rỡ chiếu bầu trời yên tĩnh trong xanh của mùa hè. Và mùa thu ngoạn mục chuyển đổi thiên nhiên thành màu cam, vàng và đỏ rực rỡ. Khi còn nhỏ, tôi yêu thích mỗi mùa, và cho đến ngày nay, tôi vẫn yêu đặc điểm và tính độc đáo của mỗi mùa.

Chúng ta cũng có nhiều mùa trong cuộc sống của mình. Một số mùa âm áp và dễ chịu. Các mùa khác thì không được như vậy. Một số ngày trong cuộc sống của chúng ta cũng tuyệt vời như hình ảnh trong một tấm lịch. Và cũng có những ngày và hoàn cảnh gây ra đau khổ và có thể mang vào cuộc sống của chúng ta những cảm nghĩ đầy tuyệt vọng, oán giận và cay đắng.

Tôi chắc chắn rằng vào lúc này hay lúc khác, chúng ta đều nghĩ rằng sẽ tốt đẹp biết bao nếu được sống trong một đất nước chỉ có những ngày thật lý tưởng trong mùa và tránh được những lần không vui trong đời.

Nhưng điều này không thể có được. Cũng không phải là điều mong muốn.

Khi tôi nhìn lại cuộc sống của mình, thì rõ ràng là nhiều lần sự tăng trưởng lớn nhất đã đến với tôi trong khi tôi đang cố gắng vượt qua những cơn bão của cuộc đời.

Cha Thiên Thượng toàn trí của chúng ta biết rằng để cho con cái của Ngài được phát triển thành con người mà họ được hoạch định để trở thành, họ sẽ cần phải trải qua những mùa nghịch cảnh trong thời gian sống trên trần thế. Tiên Tri Lê Hi trong Sách Mặc Môn đã nói rằng nếu không có sự tương phản, thì “sự ngay chính không thể có được” (2 Nê Phi 2:11). Thật vậy, chính cuộc đời cay đắng cho phép chúng ta nhận ra, đổi chiều, và biết ơn vị ngọt của nó (xin xem GLGU 29:39; Môi Se 6:55).

Chủ Tịch Brigham Young cũng nói điều đó theo cách này: “Tất cả những người thông minh mà được đội cho mũ vinh quang, sự bất diệt, và cuộc sống vĩnh cửu phải trải qua mọi thử thách đã được định cho những người thông minh để vượt qua, để đạt được vinh quang và sự tôn cao của họ. Tất cả mọi tai họa đều có thể xảy đến cho người trần thế để gánh chịu . . . để chuẩn bị cho họ vui hưởng sự hiện diện của Chúa. . . . Mọi thử

thách và kinh nghiệm mà các anh chị em đã trải qua đều cần thiết cho sự cứu rỗi của các anh chị em.”¹

Câu hỏi đặt ra không phải là liệu chúng ta sẽ trải qua những mùa nghịch cảnh hay không mà là chúng ta sẽ khắc phục bảo tố bằng cách nào. Cơ hội tuyệt vời của chúng ta trong thời gian luôn thay đổi mùa trong cuộc sống là để giữ vững lời trung tín của Thượng Đế, vì lời khuyên dạy của Ngài không những nhằm giúp chúng ta khắc phục bảo tố trong cuộc đời mà còn để hướng dẫn chúng ta vượt qua chúng nữa. Cha Thiên Thượng đã ban cho lời của Ngài qua kiến thức quý báu của các vị tiên tri của Ngài—nhằm hướng dẫn chúng ta vượt qua những thử thách của những mùa khó khăn để hướng tới niềm vui không kể xiết và ánh sáng rực rỡ của cuộc sống vĩnh cửu. Đó là một phần quan trọng của kinh nghiệm cuộc sống của chúng ta để phát triển sức mạnh, lòng can đảm và tính toàn vẹn nhằm giữ vững lẽ thật và sự ngay chính mặc dù chúng ta có thể gặp những khó khăn gian nan.

Những người đã bước vào nước báp têm và nhận được ân tứ Đức Thánh Linh đã đặt chân lên con đường làm môn đồ và được truyền lệnh phải đi theo bước chân của Đấng Cứu Rỗi một cách kiên định và trung tín.

Đấng Cứu Rỗi dạy rằng mặt trời mọc “lên soi kẻ dữ cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình cùng kẻ độc ác” (Ma Thi Ơ 5:45). Đôi khi chúng ta không thể hiểu tại sao những điều khó khăn, thậm chí bất công, lại xảy ra trong cuộc sống. Nhưng với tư cách là các tín đồ của Đấng Ky Tô, chúng ta tin tưởng rằng nếu chúng ta “siêng năng tìm kiếm, . . . cầu nguyện luôn luôn và tin tưởng, rồi mọi việc sẽ hiệp lại làm lợi ích cho [chúng ta], nếu [chúng ta] bước đi ngay thẳng” (GLGU 90:24; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Là tín hữu của Giáo Hội Ngài, là Các Thánh Hữu, chúng ta vui vẻ và sẵn lòng phục vụ trong mọi thời tiết và trong mọi mùa. Và khi làm như vậy, tâm hồn chúng ta trở nên tràn đầy đức tin thiêng liêng, hy vọng chữa lành và lòng bác ái thánh thiện.

Tuy nhiên, chúng ta vẫn sẽ phải trải qua mọi mùa—cả vui vẻ lẫn đau đớn. Nhưng dù là mùa nào đi nữa, thì với tư cách là tín đồ của Chúa Giê Su Ky Tô, chúng ta cũng sẽ đặt hy vọng của mình nơi Ngài trong khi chúng ta bước đi hướng tới ánh sáng của Ngài.

Nói tóm lại, chúng ta là Thánh Hữu của Thượng Đế, quyết tâm học hỏi nơi Ngài, yêu mến Ngài, và yêu

thương đồng bào của chúng ta. Chúng ta là những người hành hương trên con đường thiêng liêng của các môn đồ, và chúng ta sẽ đi một cách kiên định hướng tới mục tiêu thiên thượng của mình.

Vì vậy, chúng ta phải là những Thánh Hữu vào mùa xuân, mùa hè, mùa thu và mùa đông. Chúng ta hãy là những người Thánh Hữu trong mọi mùa.

GHI CHÚ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 261–62.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn đã dạy: “Một số bài giảng trọng đại nhất đã được rao giảng bằng cách hát các bài thánh ca” (*Hymns*, ix). Khi các anh em thảo luận về sứ điệp này, hãy cân nhắc việc hát với những người mà các anh em giảng dạy một trong các bài thánh ca này hoặc một bài hát khác về việc chịu đựng nghịch cảnh: “Tim Đâu Cho Thấy một Nền Vững Vàng” (trang 6); “The Lord Is My Shepherd” (số 108); hoặc “Let Us All Press On” (số 243). Nếu các anh em cảm thấy được Thánh Linh thúc giục, thì hãy chia sẻ về một thời gian mà một trận bão trong cuộc đời của các anh em hóa ra lại là một phước lành.

GIỚI TRÉ

Tôi Đã Có Thể Bỏ Được Nỗi Buồn của Mình

Bài của Juan Zhu

Tôi rất vui mừng khi hai người bạn của tôi là vợ chồng Anh Chen chịu phép báp têm vào tiểu giáo khu của chúng tôi. Một năm sau lễ báp têm của họ, họ được làm lễ gắn bó trong đền thờ, và người con trai của họ đã qua đời trước khi họ gia nhập Giáo Hội cũng đã được làm lễ gắn bó với họ. Thật là tuyệt vời được thấy gia đình Chen tăng trưởng trong phúc âm.

Rồi vào năm sau đó, Anh Chen bị chết trong một tai nạn xe hơi. Sau tai nạn đó, cái chết của anh ấy dường như luôn luôn lớn vớn trong tâm trí tôi và thường xuyên ám ảnh tôi trong giấc mơ. Tôi thức dậy, khóc và hỏi đi hỏi lại nhiều lần: “Tại sao? Tại sao Chúa cho phép thảm kịch này xảy ra? Tại sao một điều như vậy lại xảy ra với gia đình tuyệt vời này?” Một ngày nọ, khi vất

và với những câu hỏi này, tôi đã lấy ra một cuốn sách bài học và đọc những lời này từ Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985):

“Nếu chúng ta xem cuộc sống trần thế như là toàn bộ của sự hiện hữu, thì nỗi đau đớn, buồn khổ, thất bại, và cuộc sống ngán ngủi sẽ là tai họa. Nhưng nếu chúng ta xem cuộc sống như là một điều vĩnh cửu trải dài đến tận quá khứ tiền dương thế và vào tương lai vĩnh cửu sau khi chết, thì tất cả các diễn biến có thể được đặt trong viễn cảnh thích hợp. . . .

“Không phải chúng ta được đặt vào cám dỗ để thử thách sức mạnh của chúng ta, bệnh tật để chúng ta có thể học hỏi kiên nhẫn, cái chết để chúng ta có thể trở nên bất diệt và vinh quang sao?”¹

Vào lúc đó, tôi quyết định bỏ đi nỗi buồn của mình và nhìn vào tương lai đầy hứa hẹn và có thể chấp nhận được. Tôi thấy trong tâm trí của mình cảnh tượng Anh Chen vui mừng đoàn tụ với gia đình của anh. Cảnh đó mang đến cho tôi bình an. Tôi biết rằng Cha Thiên

Thượng sẽ ban cho chúng ta sự khôn ngoan và lòng can đảm để đối phó với nghịch cảnh.

Tác giả sống ở Đài Loan.

XIN LƯU Ý

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 15.

THIỆU NHI

Phục Vụ trong Mọi Mùa

Chủ tịch Uchtdorf dạy rằng chúng ta nên “vui vẻ và sẵn lòng phục vụ trong mọi thời tiết và trong mọi mùa.” Các anh chị em có thể phục vụ người khác trong thời gian mùa đông bằng những cách nào? Các anh chị em có thể phục vụ trong thời gian mùa xuân bằng những cách nào? Còn trong thời gian mùa hè và mùa thu thì sao? Viết xuống những ý nghĩ của các anh chị em về mỗi mùa. Các anh chị em có thể muốn thử sử dụng một trong những ý nghĩ này của mình trong tháng này!

Sự Tự Lực

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của mình. Để biết thêm chi tiết, xin vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Sự tự lực là khả năng, cam kết và nỗ lực để cung cấp sự an lạc về tinh thần và vật chất cho bản thân và gia đình của chúng ta.¹

Khi tìm hiểu và áp dụng các nguyên tắc tự lực trong nhà và cộng đồng của mình, thì chúng ta có cơ hội để chăm sóc cho người nghèo khó và hoạn nạn cùng giúp đỡ người khác trở nên tự lực cánh sinh để họ có thể chịu đựng những lúc gặp nghịch cảnh.

Chúng ta có đặc ân và bổn phận để sử dụng quyền tự quyết của mình để trở nên tự lực về mặt tinh thần lẫn vật chất. Khi nói đến sự tự lực về tinh thần và việc chúng ta phụ thuộc vào Cha Thiên Thượng, Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Chúng ta trở nên cải đạo và tự lực về mặt thuộc linh khi thành tâm sống theo các giao ước của mình—qua việc dự phần Tiệc Thánh một cách xứng đáng, xứng đáng với giấy giới thiệu vào đền thờ, và hy sinh để phục vụ những người khác.”²

Anh Cả Hales khuyên bảo chúng ta phải trở nên tự lực về vật chất, “mà gồm có việc đạt được thêm học vấn hay huấn nghệ, học cách làm việc, và sống trong phạm vi mà mình kiếm được. Bằng cách

tránh nợ nần và dành dụm tiền bạc, chúng ta sẵn sàng cho sự phục vụ toàn thời gian trong Giáo Hội trong tương lai. Mục đích của sự tự lực về vật chất lẫn tinh thần là để cho chúng ta được vững mạnh, để cho chúng ta có thể nâng đỡ những người khác đang gặp hoạn nạn.”³

Từ Thánh Thư

Ma Thi Ơ 25:1–13; 1 Ti Mô Thê 5:8; An Ma 34:27–28; Giáo Lý và Giao Ước 44:6; 58:26–29; 88:118

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Sau khi các Thánh Hữu Ngày Sau quy tụ lại trong Thung Lũng Salt Lake, đó là một sa mạc hẻo lánh, thì Chủ Tịch Brigham Young muốn họ được thịnh vượng và dựng lên những căn nhà để thường trú. Điều này có nghĩa là Các Thánh Hữu cần học các kỹ năng mà sẽ cho phép họ trở nên tự lực. Trong nỗ lực này, Chủ Tịch Young đã rất tin tưởng vào năng lực, tài năng, lòng trung tín, và sự sẵn lòng của các phụ nữ, và ông đã khuyến khích họ trong các bổn phận cụ thể về vật chất. Mặc dù các bổn phận cụ thể của các chị em Hội Phụ Nữ thường khác biệt vào ngày nay, nhưng các nguyên tắc vẫn không thay đổi:

1. Học cách yêu thích làm việc và tránh không lười biếng.
2. Có được một tinh thần hy sinh bản thân mình.
3. Chấp nhận trách nhiệm cá nhân về sức mạnh tinh thần, sức khỏe, học vấn, việc làm, tài chính, thực phẩm, và các nhu yếu khác nhằm duy trì sự sống.
4. Cầu nguyện để có đức tin và lòng can đảm để đáp ứng những thử thách.
5. Củng cố những người khác đang cần được trợ giúp.⁴

GHI CHÚ

1. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 6.1.1.
2. Robert D. Hales, “Tinh Ngộ: Lễ Tiệc Thánh, Đền Thờ và Hy Sinh qua Sự Phục Vụ,” *Liahona* và *Ensign*, tháng Năm năm 2012, 34.
3. Robert D. Hales, “Tinh Ngộ,” 36.
4. Xin xem *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 51.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi giúp đỡ các chị em phụ nữ mà tôi trông nom chăm sóc bằng cách nào để họ tìm ra các giải pháp cho các nhu cầu vật chất và tinh thần của họ?
2. Tôi có đang gia tăng sự tự lực về tinh thần của mình qua việc chuẩn bị cho Tiệc Thánh và sự hy sinh để phục vụ không?